To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►**B**

DIREKTIVA SVETA

z dne 19. marca 1987

o preprečevanju in zmanjševanju onesnaževanja okolja z azbestom

(87/217/EGS)

(UL L 85, 28.3.1987, str. 40)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991	L 377	48	31.12.1991
►**M2**	Uredba Sveta (ES) št. 807/2003 z dne 14. aprila 2003	L 122	36	16.5.2003
►**M3**	Sklep (EU) 2018/853 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018	L 150	155	14.6.2018

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	C 241	21	29.8.1994

▼B

DIREKTIVA SVETA

z dne 19. marca 1987

o preprečevanju in zmanjševanju onesnaževanja okolja z azbestom

(87/217/EGS)

Člen 1

1. Namen te direktive je predvideti ukrepe in dopolniti že veljavne predpise, da se prepreči in zmanjša onesnaževanje z azbestom v interesu varstva človekovega zdravja in okolja.

2. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v določbe Direktive 83/477/EGS.

Člen 2

V tej direktivi:

1. *Azbest* pomeni naslednje vlaknate silikate:

   — krokidolit (modri azbest),

   — aktinolit,

   — antofilit,

   — krizotil (beli azbest),

   — amozit (rjavi azbest),

   — tremolit.

2. *Surovi azbest* pomeni:

   proizvod, pridobljen s primarnim drobljenjem azbestne rude.

3. *Uporaba azbesta* pomeni:

   dejavnosti, ki vključujejo uporabo več kot 100 kilogramov surovega azbesta na leto in ki so povezane s:

   (a) proizvodnjo surove azbestne rude, razen tistega procesa, ki je neposredno povezan z izkopavanjem rude, in/ali

   (b) proizvodnjo in industrijsko obdelavo naslednjih proizvodov, pri katerih se uporablja surovi azbest: azbest cementa ali azbest cementnih proizvodov, azbestnih tornih proizvodov, azbestnih filtrov, azbestnega tekstila, azbestnega papirja in lepenke, azbestnih materialov za spajanje, pakiranje in utrjevanje, azbestnih talnih oblog, azbestnih polnil.

4. *Obdelava proizvodov, ki vsebujejo azbest*, pomeni:

   dejavnosti, ki niso uporaba azbesta in pri katerih se bo verjetno v okolje sproščal azbest.

5. *Odpadki* pomenijo:

   vsako snov ali predmet, kot je opredeljen v členu 1 Direktive 75/442/EGS ([1]).

([1]) UL L 194, 25.7.1975, str. 47.

▼B

Člen 3

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se emisije azbesta v zrak, izpusti azbesta v vodno okolje in nastajanje trdnih azbestnih odpadkov, kolikor je to izvedljivo, zmanjšajo pri viru in preprečijo. V primeru uporabe azbesta naj bi ti ukrepi sprožili uporabo najboljše razpoložljive tehnologije, ki ne sproži čezmernih stroškov, skupaj z reciklažo ali obdelavo, kjer je to primerno.

2. Pri obstoječih obratih se zahteva iz odstavka 1, da se za zmanjšanje in odpravljanje emisij azbesta v zrak uporabi najboljša razpoložljiva tehnologija, ki ne sproži čezmernih stroškov, uporablja ob upoštevanju elementov iz člena 13 Direktive 84/360/EGS.

Člen 4

1. Brez poseganja v člen 3 države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da koncentracija azbesta, izpuščenega skozi odvodnike v zrak med uporabo azbesta, ne preseže mejne vrednosti 0,1 mg/m^3 (miligrami azbesta na m^3 izpuščenega zraka).

2. Države članice so lahko oproščene obveznosti iz odstavka 1 za obrate, ki izpuščajo manj kot 5 000 m^3/uro vseh plinastih izpustov, kjer izpuščanje azbesta v zrak ne presega 0,5 gramov na uro kadar koli pri normalnih pogojih obratovanja.

Kadar se ta oprostitev uporablja, pristojni organi držav članic sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da mejne vrednosti iz prvega pododstavka niso presežene.

Člen 5

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev:

(a) da se vse odpadne vode, ki nastanejo v proizvodnji azbest cementa, reciklirajo. Če recikliranje ekonomsko ni izvedljivo, države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da odstranjevanje tekočih odpadkov, vsebujočih azbest, ne bo povzročalo onesnaževanja vodnega in drugih okolij, skupaj z zrakom.

V ta namen:

— se uporablja mejna vrednost 30 gramov skupnih neraztopljenih snovi na m^3 izpuščene odpadne vode,

— pristojni organi držav članic za vsak posamezen obrat podrobno opredelijo obseg izpustov v vodo glede na celotno količino neraztopljenih snovi izločenih na tono proizvedenih proizvodov upoštevajoč specifično lego obrata

Te mejne vrednosti se uporabljajo za mesta, kjer odpadne vode odtekajo iz industrijskega obrata.

(b) da se vse odpadne vode, ki nastanejo v proizvodnji azbestnega papirja ali lepenke, reciklirajo.

Vendar pa se lahko dovoli odvajanje odpadnih voda, ki ne vsebujejo več kot 30 gramov neraztopljenih snovi na m^3 vode, med rednim čiščenjem ali vzdrževanjem obrata.

▼B

Člen 6

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se v enakomernih intervalih izvajajo meritve emisij v zrak in izpustov odpadnih voda iz objektov, za katere se uporabljajo mejne vrednosti, predvidene v členih 4 in 5.

2. Da se preveri skladnost z navedenimi mejnimi vrednostmi, so postopki in metode vzorčenja in analiz v skladu s tistimi, opisanimi v Prilogi, ali z vsakim drugim postopkom ali metodo, ki daje enakovredne rezultate.

3. Države članice obvestijo Komisijo o uporabljenih postopkih in metodah, skupaj s podatki, potrebnimi za ocenitev ustreznosti teh postopkov in metod. Na osnovi teh podatkov bo Komisija preverjala enakovrednost različnih postopkov in metod ter poročala Svetu pet let po notifikaciji te direktive.

Člen 7

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev:

— da dejavnosti, ki vključujejo obdelavo proizvodov, ki vsebujejo azbest, ne povzročajo znatnega onesnaževanja okolja z azbestnimi vlakni ali prahom,

— da rušenje zgradb, objektov in naprav, ki vsebujejo azbest, ter odstranjevanje azbesta ali materialov, ki vsebujejo azbest, iz takih zgradb, objektov in naprav, pri katerih se sproščajo azbestna vlakna ali prah, ne povzročata znatnega onesnaževanja okolja z azbestom; v ta namen se države članice prepričajo, da delovni načrt, predviden v členu 12 Direktive 83/477/EGS, predpisuje uvedbo vseh potrebnih preventivnih ukrepov v ta namen.

Člen 8

Brez poseganja v Direktivo 78/319/EGS ([1]), nazadnje spremenjeno z Aktom o pristopu iz leta 1985, države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev:

— da se med transportom in odlaganjem odpadkov, ki vsebujejo azbestna vlakna ali prah, niti taka vlakna niti prah ne sprostijo v zrak in da se ne razlijejo tekočine, ki bi lahko vsebovale azbestna vlakna,

— da se na odlagališčih, kjer je dovoljeno odlagati odpadke, ki vsebujejo azbestna vlakna ali prah, ob upoštevanju lokalnih pogojev, s temi odpadki ravna, se jih pakira ali prekriva na tak način, da se prepreči sproščanje azbestnih delcev v okolje.

Člen 9

Za varstvo zdravja in okolja lahko država članica uvede predpise, strožje od določb te direktive, v skladu s pogoji, določenimi v Pogodbi.

([1]) UL L 84, 31.3.1978, str. 43.

▼B

Člen 10

Postopek, predviden v členih 11 in 12, se uvede za prilagoditev Priloge tehničnemu napredku in se upošteva pri vsaki spremembi metod vzorčenja in analiz, navedenih v Prilogi. Ta prilagoditev ne sme neposredno niti posredno povzročiti spremembe mejnih vrednosti, navedenih v členih 4 in 5.

Člen 11

Ustanovi se Odbor za prilagoditev te direktive znanstvenemu in tehničnemu napredku, v nadaljnjem besedilu „Odbor“, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic in mu predseduje predstavnik Komisije.

▼M2

_____

Člen 12

1. Komisiji pomaga Odbor za prilagajanje te direktive znanstvenemu in tehničnemu napredku.

2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ([1])

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES znaša tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

▼B

Člen 13

▼M3

_____

▼B

2. Kadar je to potrebno zaradi razvoja znanja na področju medicine in tehnološkega napredka, Komisija predloži dodatne predloge za preprečevanje in zmanjševanje onesnaževanja z azbestom v interesu varstva človekovega zdravja in okolja.

Člen 14

1. Ob upoštevanju odstavka 2 države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 1988. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice čim prej, vendar najpozneje do 30. junija 1991, sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s členoma 4 in 5 za obrate, ki so zgrajeni ali odobreni pred datumom iz odstavka 1.

3. Države članice predložijo Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 15

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

PRILOGA

METODE ZA VZORČENJE IN ANALIZE

A. ODVAJANJE ODPADNIH VODA

Referenčna analitska metoda za določanje skupnih neraztopljenih snovi (snov, ki se filtrira iz nedekantiranega vzorca), izraženih v mg/l, je filtriranje skozi membranski filter 0,45 μm, sušenje pri 105 °C in tehtanje ([1]).

Vzorci morajo biti vzeti tako, da so reprezentativni za izpust v 24-urnem obdobju.

To določanje je treba izvesti z natančnostjo ([2]) ± 5 % in točnostjo ([6])± 10 %.

B. SPECIFIKACIJE, KI JIH JE TREBA UPOŠTEVATI PRI IZBIRI METODE ZA MERITVE EMISIJ V ZRAK

I. **Gravimetrična metoda**

1. Izbrana metoda je gravimetrična metoda, s katero je mogoče izmeriti skupno količino prahu, izpuščenega skozi odvodnike.

   Upošteva se koncentracija azbesta v prahu. Kadar se zahtevajo meritve koncentracije, se izmeri ali oceni koncentracija azbesta v prahu. Kontrolni organ odloča o pogostosti takih meritev glede na karakteristike obrata in njegove proizvodnje, vendar se morajo na začetku meritve izvesti vsaj vsakih šest mesecev. Če država članica ugotovi, da se koncentracija ne spreminja znatno, se lahko pogostost meritev zmanjša. Kjer se občasne meritve ne izvajajo, se mejna vrednost, določena v členu 4 Direktive, uporablja za skupno emisijo prahu.

   Vzorčenje se izvede pred vsakim redčenjem merjenega toka.

2. Vzorčenje je treba izvesti z natančnostjo ± 40 % in točnostjo ± 20 % pri mejni vrednosti. Meja detekcije mora biti 20 %. Izvedeta se vsaj dve meritvi pri enakih pogojih, da se preveri skladnost z mejno vrednostjo.

3. *Obratovanje naprave*

   Meritve so veljavne le, če se vzorči med normalnim obratovanjem naprave.

4. *Izbira vzorčevalnega mesta*

   Vzorčenje se izvede na mestu, kjer je tok zraka laminaren. Kolikor je mogoče, se je treba izogniti turbulenci in oviram, ki bi lahko prekinile tok zraka.

5. *Prilagoditve, potrebne za vzorčenje*

   V vodih se naredijo ustrezne odprtine, kjer se vzorči, in zagotovi se ustrezne platforme.

6. *Meritve, ki jih je treba izvesti pred vzorčenjem*

   Preden se vzorčenje začne, je treba izmeriti temperaturo zraka, zračni tlak in hitrost toka v vodu. Temperatura zraka in zračni tlak se običajno merita vzdolž linije vzorčenja ob normalnem pretoku. V izjemnih okoliščinah je treba izmeriti tudi koncentracijo vodnih hlapov, da se rezultati lahko ustrezno popravijo.

([1]) Glej Prilogo III k Direktivi 82/883/EGS (UL L 378, 31.12.1982, str. 1).

([2]) Te postavke so določene v členu 2 Direktive 79/869/EGS (UL L 271, 29.10.1979, str. 44), spremenjene z Direktivo 81/855/EGS (UL L 319, 7.11.1981, str. 16).

▼B

7. *Splošne zahteve za postopek vzorčenja*

Postopek zahteva, da se vzorec zraka iz voda, po katerem se odvajajo emisije azbestnega prahu, potegne skozi filter in da se izmeri delež azbesta v prahu, ki ga zadrži filter.

7.1 Najprej se s preverjanjem linije vzorčenja zagotovi, da so vodi vzdolž nje nepredušni in da ni uhajanj, ki bi lahko povzročila napake pri meritvi. Glava vzorčevalne cevi se pazljivo zatesni in vklopi se vzorčevalna črpalka. Stopnja uhajanja ne sme presegati 1 % normalnega pretoka vzorčenja.

7.2 Običajno se vzorčenje izvede pri izokinetičnih pogojih.

7.3 Trajanje vzorčenja je odvisno od vrste spremljanega procesa in uporabljene linije vzorčenja ter je dovolj dolgo, da se zbere zadostna količina materiala za tehtanje. Ta količina je reprezentativna za celoten proces, ki se spremlja.

7.4 Kadar filter ni v neposredni bližini glave vzorčevalne cevi, je treba zbrati tudi material, ki se odlaga v vzorčevalni cevi.

7.5 Glava vzorčevalne cevi in število mest, na katerih je treba vzeti vzorce, se določita v skladu s sprejetim nacionalnim standardom.

8. *Vrsta filtra za vzorčenje*

8.1 Izbere se filter, ki je primeren za uporabljeno metodo analize. Za gravimetrično metodo so najbolj primerni filtri iz steklenih vlaken.

8.2 Učinkovitost filtracije mora biti vsaj 99 %, kot je opredeljeno glede na test DOP, pri katerem se uporabi aerosol z delci premera 0,3 μm.

9. *Tehtanje*

9.1 Uporabi se ustrezna zelo natančna tehtnica.

9.2 Da bi dosegli zahtevano točnost tehtanja, je treba filtre pred vzorčevanjem in po njem temeljito kondicionirati.

10. *Rezultati*

Poleg podatkov o meritvah rezultati vključujejo podatke o temperaturi, tlaku in pretoku ter vse druge pomembne informacije, npr. preprost diagram, ki kaže lokacijo vzorčevalnih mest, dimenzije vodov, prostornino vzorcev in uporabljeno metodo za izračunavanje rezultatov. Ti rezultati se izrazijo pri normalni temperaturi (273 K) in tlaku (101,3 kPa).

II. **Metoda štetja vlaken**

Kadar se za preverjanje skladnosti z mejno vrednostjo iz člena 4 Direktive, ob upoštevanju določb člena 6(3) Direktive, uporabijo postopki štetja vlaken, se lahko uporabi pretvorni faktor od dveh vlaken/ml do 0,1 mg/m^3 azbestnega prahu.

Za namene Direktive je vlakno opredeljeno kot vsak predmet, ki je daljši od 5 μm, ožji od 3 μm, razmerje med njegovo dolžino in širino pa je večje od 3/1, in ki se lahko prešteje s faznokontrastnim svetlobnim mikroskopiranjem, pri čemer se uporabi evropska referenčna metoda iz Priloge I k Direktivi 83/477/EGS.

Metoda štetja vlaken je skladna z naslednjimi specifikacijami:

1. Z metodo je mogoče izmeriti koncentracijo vlaken, ki se lahko štejejo, v izpuščenih plinih.

Kontrolni organ odloča o pogostosti takih meritev glede na karakteristike obrata in njegove proizvodnje, vendar se morajo meritve izvesti vsaj vsakih šest mesecev. Kjer se občasne meritve ne izvajajo, se mejna vrednost, določena v členu 4, nanaša na skupno emisijo prahu.

Vzorčenje se izvede pred vsakim redčenjem merjenega toka.

▼B

2. *Obratovanje naprave*

Meritev je veljavna le, če se vzorči med normalnim obratovanjem naprave.

3. *Izbira vzorčevalnega mesta*

Vzorčenje se izvede na mestu, kjer je tok zraka laminaren. Kolikor je mogoče, se je treba izogniti turbulenci in oviram, ki bi lahko prekinile tok zraka.

4. *Prilagoditve, potrebne za vzorčenje*

V vodih se naredijo ustrezne odprtine, kjer se vzorči, in zagotovi se ustrezne platforme.

5. *Meritve, ki jih je treba izvesti pred vzorčenjem*

Preden se vzorčenje začne, je treba izmeriti temperaturo zraka, zračni tlak in hitrost toka v vodu. Temperatura zraka in zračni tlak se običajno merita vzdolž linije vzorčenja ob normalnem pretoku. V izjemnih okoliščinah je treba izmeriti tudi koncentracijo vodnih hlapov, da se rezultati lahko ustrezno popravijo.

6. *Splošne zahteve za postopek vzorčenja*

Postopek zahteva, da se vzorec zraka iz voda, po katerem se odvajajo emisije azbestnega prahu, potegne skozi filter in da se preštejejo azbestna vlakna v prahu, ki ga zadrži filter.

6.1 Najprej se s preverjanjem linije vzorčenja zagotovi, da so vodi vzdolž nje nepredušni in da ni uhajanja, ki bi lahko povzročilo napake pri meritvah. Glava vzorčevalne cevi se pazljivo zatesni in vklopi se vzorčevalna črpalka. Stopnja uhajanja ne sme presegati 1 % normalnega pretoka vzorčenja.

6.2 Vzorčenje izpuščenih plinov se izvede znotraj odvodnika emisij pri izokinetičnih pogojih.

6.3 Trajanje vzorčenja je odvisno od vrste spremljanega procesa in velikosti uporabljenega nastavka na vzorčevalni cevi. Čas vzorčenja je dovolj dolg, da se zagotovi, da filter za zbiranje vzorca zadrži od 100 do 600 azbestnih vlaken, ki se lahko štejejo/mm^2. Je reprezentativen za celoten proces, ki se spremlja.

6.4 Glava vzorčevalne cevi in število mest, na katerih je treba vzeti vzorce, se določita v skladu s sprejetim nacionalnim standardom.

7. *Vrsta filtra za vzorčenje*

7.1 Izbere se filter, ki je primeren za metodo meritve. Za metodo štetja vlaken se uporabijo membranski filtri (mešani estri celuloze ali celulozni nitrat) s porami nazivne velikosti 5 μm, z natisnjenimi kvadrati in s premerom 25 mm.

7.2 Učinkovitost filtracije filtra za vzorčenje mora biti vsaj 99 %, glede na azbestna vlakna, ki se lahko štejejo.

8. *Štetje vlaken*

Metoda štetja vlaken ustreza evropski referenčni metodi, iz Priloge I k Direktivi 83/477/EGS.

9. *Rezultati*

Poleg podatkov o meritvah, rezultati vključujejo podatke o temperaturi, tlaku in pretoku ter vse druge pomembne informacije, npr. preprost diagram, ki kaže lokacijo vzorčevalnih mest, dimenzije vodov, prostornino vzorcev in uporabljeno metodo za izračunavanje rezultatov. Ti rezultati se izrazijo pri normalni temperaturi (273 K) in tlaku (101,3 kPa).